

Website: www.wmoadviesraadwoensdrecht.nl

Verslag van de openbare Wmo Adviesraadvergadering, gehouden op 11 april 2023 in de raadszaal van het gemeentehuis aan de Huijbergseweg 3 in Hoogerheide.

Aanwezig: zie presentielijst.

1. Opening door de voorzitter

De voorzitter heet iedereen welkom. Er is een bijzonder welkom voor de mensen van Kruiswerk Vereniging West-Brabant. Zij geven een presentatie en zullen ook een project toelichten.

2. Mededelingen voorzitter

Er is een afmelding van de heer Mark Inja in verband met ziekte. Aan de agenda wordt de nieuwsflits toegevoegd. Vanuit de Wmo Adviesraad is een brief gestuurd over de zorgen over het mogelijke opheffen van buslijn 104.

3. Presentatie over de Kruiswerk vereniging West-Brabant door J. Bovens.

De heer Bovens begint als eerste met de presentatie. Hij is bestuurslid van de Kruisvereniging West-Brabant sinds 2007. De Kruisverenigingen bestaan al vele jaren, maar zover gaat de heer Bovens niet in terug in de geschiedenis. Maar in 2009 is wel het nodige gebeurd. Het is een vrijwilligersorganisatie waar veel gebeurt.

Kruisverenigingen zijn geboren vanuit de solidariteitsgedachte. Die gedachte willen we in de huidige tijd vasthouden. Solidariteit in deze tijd met allerlei individualisme en verschillende problemen in de zorg is belangrijk. 2009 was er een ALV bij KVWB. De Kruisverenigingen zijn na 1990 opgegaan in landelijke thuiszorgorganisaties. In 2009 werd duidelijk dat de kwaliteit terugliep. Dat vonden de leden. Kwaliteit van thuiszorgorganisaties werd een zorgelijk punt. Het punt wijkverpleegkundige werd toen geparkeerd, en de wijkzuster werd weer geherintroduceerd. Wijkverpleegkundige is echt een vak, daar moet je wat voor doen om het onder te knie te doen. De wijkzuster heeft ook het solidariteitsbeginsel. De Kruisvereniging is de vertegenwoordiging van de burger. Dat moeten we zo lang mogelijk proberen te behouden, de onafhankelijkheid. Dat geeft de ruimte om kritisch in het zorgveld te staan. Er waren destijds diverse projecten zoals de onzichtbare schakel, om de keten waar die zwak was te versterken. Die projectencyclus kwam vanuit ZonMW. In 2010 (23-1) schreef het Brabants Dagblad dat de wijkzuster terug was. De insteek was een leefwereldbenadering: breng de zorg dicht bij de mensen. Vanuit de leefwereld impliceert ook dat het accent werd gelegd op vraaggericht werken. De wijkzuster probeert aan de vraag van de burger tegemoet te komen. In 2014 is er vanuit het project een samenwerking ontstaan met een vijftal zorgaanbieders. Dit heeft geleid tot een coöperatie die een tijdje heeft bestaan, maar deze heeft het niet gered. Dit heeft wel geleid

tot een keurmerk. De verenging stelt dan ook kwaliteitseisen aan hetgeen ze realiseren. Het doel wat ze voor ogen hadden is dat de wijkzuster voor iedereen een basisvoorziening was. Iedere kern, ieder dorp, iedere inwoner. Wijkverpleegkundigen van die vijf zorgaanbieders waren niet direct actief op basis van de werkgever. Ze luisterden naar de vraag en de zorg werd geregeld. Waar ze ook werkt, maar onafhankelijk functionerend. Het ging om de vraag van de burger en niet om wie de zorgvraag op zou lossen. Er was dan ook geen concurrentiebeding. In 2020 waren er 68 wijkzusters en in 2021 kwam er stagnatie. Dat kwam door onder meer de zorgregelgeving. De wijkzuster moest een bepaalde scharrelruimte krijgen. Ze moesten kijken naar wat de omgeving kon bijdragen. Het is een soort voorschot op waar het naar toe moet gaan, namelijk preventieve zorg in de wijk. De druk op de zorg werd steeds groter en ook gecompliceerder. Er was een structurele personeelskrapte. Jet Bussemaker kreeg er lucht van: die zorgaanbieders kunnen het niet meer oplossen. Nieuwe sympathieke initiatieven bleken te machteloos om een verandering te weeg te brengen. We zijn geen organisatie die met volop liquide middelen zit. Een dergelijk initiatief moest opboksen tegen het logge apparaat waarop zorg geregeld wordt. Het was een ongewenste situatie en werd ook als zodanig beoordeeld. Het werd lastig om de wijkzuster zo te laten werken. De wijkcoöperatie ging ook lastiger werken door alle wijzigingen. Tegelijkertijd zei de overheid dat we terug moeten naar preventieve zorg. Het project wijkzuster is lange tijd een succes geweest, maar voor de Kruisvereniging was het niet langer haalbaar. Daarom is er een nieuw project: Samen leren in de wijk. We zijn afgestapt van een afhankelijkheidspositie. Mensen moeten weerbaarder worden. We richten ons meer op de combinatiezorg met welzijn met kennis bezorgen aan mensen, zelfvertrouwen. De wijkzuster is niet weg, want ze heeft er een nadrukkelijke rol in gekregen. We zijn gestart met het nieuwe project en zijn nu op onontgonnen terrein. De eerste zaadjes zijn geplant en de bloemen zijn bijna te plukken.

Mevrouw van der Velden vraagt zich af over wat voor zorgvragen het dan gaat in het verleden? Dit betreft normale wijkzorg, maar vroeger hebben we geprobeerd om de wijkzuster/verpleegkundige actief te maken in een wijk of een aantal wijken zonder afhankelijkheid.

Wethouder van der Beek vraagt zich af of de wijkverpleegkundige/wijkzuster in dienst is bij een zorgaanbieder of bij een Kruisvereniging? De wijkzusters waren in dienst van de zorgaanbieders. Het terrein overlapte veel meer op die manier, maar zonder te kijken naar wat hun werkgever ervan vond. Werkgevers moesten er ook positief op keurmerk op reageren. Om het te toetsen werden er ook audits gehouden. De Kruisvereniging is puur vrijwillig. Er zijn wel een paar betaalde krachten, maar die bieden administratieve ondersteuning bijvoorbeeld. Als je een wijkzuster aanneemt, word je een zorgaanbieder.

Mevrouw Voermans vertelt dat toen de Kruisvereniging de wijkzusters net introduceerden, kwam Den Haag eraan, want dat kon niet. Toen kwam er een subsidie bij van ZonMW. Als Kruisvereniging zijn we de enige onafhankelijke Kruisvereniging nog. De wijkzuster is terug is een foto van de campagne. Arie

van Vliet heeft een tekening gemaakt van hoe de zorg nu werkt. De een weet niet hoe het moet en staat in het rood en de groene persoon is rustig, openstaand voor solidariteit en buiten de paden tredend. In Buitenhof is onlangs een vrouw van de Pauluskerk aan het woord geweest en te zien geweest. Sociale cohesie komt van onderop. Ze had een cliënt met erge wonden aan de benen, maar hem kreeg ze niet geplaatst. Overal werd de patiënt buitengelaten. Hij had geen indicatie. Ze kon een verpleegkundige regelen door een hotel te boeken voor de patiënt. Binnen drie dagen was hij veel beter. De Kruisvereniging vraagt steeds of het wel het goede is.

Mevrouw van der Velden vindt het jammer dat we problemen moeten oplossen als gevolg van slechte regels. Mevrouw Voermans geeft aan uit de kraamzorg te komen en is toen het onderwijs ingegaan, maar hoe het onderwijs nu georganiseerd is, is volgens haar ook niet meer van deze tijd. Daarom kwam ze in de zorg terecht en met name gericht op de wijkzuster. Kunnen we niet naar samen leren? Mensen wijzer maken, aan de voorkant zitten. Voorbeeld: mevrouw Voermans is als burger aangesloten bij een initiatief in Halderberge. Gesproken wordt met professionals als burger. Alle professionals zijn van goede wil. Maar ze zijn alleen niet zichtbaar. Wat is hun bereik? Ze komen niet achter de voordeur. De wijkzuster is zichtbaar. Burgerparticipatie is leuk maar we moeten naar professionalparticipatie, ongeacht of deze persoon een vraag heeft of niet. Signalen zijn er zat, zoals voortuintjes die niet in orde zijn. Ga dat eens doen en zorg dat je herkenbaar bent. Maar geen tijd, want er is bureaucratie. We moeten meer gaan van present zijn in de wijk naar collectieve preventie in de wijk.

Het concept wijkzuster is verder doorontwikkeld. Van samen zorgen naar ontmoeten, naastenliefde en verbinden, dan ga je naar samen leren op sociale cohesie, vitale kernen en solidariteit. Het begint bij de straat. Verbeter de wereld, begin bij jezelf. Al heb je maar een paar straten, dan kan er zich ook al iets ontwikkelen. Al met al is het een geheel, want als je samen leert zorg je ook samen. Er zijn overal professionals voor. We zijn een beetje de weg kwijt. We gaan terug naar de generalist, de wijkverpleegkundige en wijkzuster. Een sociaal wijkteam wist alleen maar van de ergste casussen wat er speelde. Dan is er vaak al een probleem. We moeten meer aan de voorkant zitten. Er zijn allerlei organisaties, samen kun je optrekken. Mevrouw Hagenaars vraagt zich af hoe de vereniging de input organiseert om de professional zich hierdoor te laten leiden. De professionals willen met mensen aanwezig zijn. Waar haal je de invloed vandaan om je mensen te binden, dat ze je aansturing accepteren? De heer Bovens zegt te kunnen verwijzen naar positieve gezondheid van Machteld Huber. Ze hebben een groot aantal leden, namelijk 24.000. Ze proberen te luisteren naar de leden en ze adequaat te bedienen. Ze spreken ook met leden, die zich graag zelfverzekerder willen voelen. Ze dragen de boodschap uit en de mensen komen eropaf. Het is niet aanbodgericht in die zin, maar we hebben heel duidelijk geluisterd naar de meest gestelde vragen. Er komt dan wel een aanbod uit, omdat we het antwoord willen geven.

Mevrouw Voermans zegt dat er een groot verschil is tussen dingen zeggen en dingen doen. Ideeën zijn mooi maar laat maar zien. De manier waarop wij het doen: we verbinden mensen en je ziet het effect. De beweging gaat hier heel

hard. Dat krijgen de thuiszorginstanties niet voor elkaar, omdat ze wel samenwerken maar het zijn gewoon bedrijven, waarbij zorg een product is. Als we van het product naar het proces gaan, dan kunnen we zien wat het goede is. Het zijn de kleine dingen, geen grote ingrepen. Als je daar oog voor krijgt, dan kun je het aanpakken, maar de professionals hebben hier geen tijd voor. Er komen verschillende problemen op tafel, maar ze borgen alleen continuïteit. De heer Bovens geeft aan dat ze vooral werken op basis van pakketten, maar ze hebben geen tijd voor uitbreiding. De Kruisvereniging werkt met iedereen samen en zit nu op hetzelfde punt als allerlei zorgpartners, om zo de onafhankelijke positie te waarborgen. In alle trajecten die ze nu gedaan hebben, werken ze samen, We kunnen het niet alleen. Er zijn 24.000 leden om en nabij. Je hebt zo eerder een serieus gesprek. Het gaat om een grotere groep zelfs, maar het zijn vaak ook gezinnen. De vereniging zat in de hoogste klasse qua leeftijd, maar er zijn veel nieuwe aanmeldingen. Het ledental liep wel terug, maar dat kwam vooral door natuurlijke omstandigheden, |

Mevrouw Koster werkt als cliëntondersteuner en werkt samen met wijkverpleegkundigen. Als er sociale elementen zijn, dan schakelen zij de cliëntondersteuners in. Bij ons kijken ze niet echt in de koker. Ze kijken bijvoorbeeld of mensen de verwarming aan hebben staan.

Mevrouw Kouters vindt dat er wel met een kokervisie wordt gekeken. Ze is nog nooit door een verpleegkundige gevraagd als buur om te kijken hoe of wat bij de burens. Er wordt dus nog wel met een koker gekeken, omdat de omwonenden niet gevraagd worden. Jet Bussemaker zegt ook dat er nog veel kapitaal onbenut blijft in een wijk. Mevrouw Voermans zegt dat de wijkverpleegkundigen hard werken, maar ze werken voor de mensen met een indicatie. Maar ook de mensen zonder indicatie moeten hulp. Goed werken voor mensen met een indicatie is geregeld, de rest niet.

Bij TWB doen ze het druppelen niet meer. En er wordt meer en meer uitgekled. Het gaat nog 20 jaar duren om het geheel uit te kleden. Mevrouw Voermans vindt dan ook de missie ook persoonlijk belang is, want zij moet er ook straks gebruik van maken. De heer Bovens zegt dat de vereniging niet commercieel denkt, maar dit is het gat in de markt, we zagen dit aankomen. Er zijn praktijkvoorbeelden die ons sterken in de gedachte dat we op het goede pad zitten. Collectieve preventie in de wijk is waar we naar toe moeten. De zorg en onderwijsrelatie ingebed in sociaal kapitaal en geworteld in de alledaagse leefwereld. Er is nog weinig beweging. De leefwereld is dat wat we ervaren in ons leven en ons alledaagse leven. Zit iemand in de kou, dan moeten we iets doen.

Kijkend naar de toekomst dan wordt ingezet op zelfredzaamheid en samenredzaamheid. Het keurmerk kruiswerk SLW is een doorontwikkeling van toetsingskader mensgerichte zorg naar een gevalideerd waarderingkader samen zorgen en leren vanuit de leefwereldbenadering. Er zijn audits uitgevoerd. In september gaan ze los, om aan de buitenwereld te doen weten wat ze doen. Het is geen afrekenrapport maar een ontwikkelrapport. Ze gaan bijvoorbeeld op pad met de kruismobiel, waar heel veel materiaal in kan. Ze

kunnen hiermee een-op-een-instructie thuis geven. Het is leren van elkaar. Er zijn ook gepensioneerde wijkzusters benaderd over wat zij kunnen doen. Mevrouw Boschman vraagt of de wijkverpleegkundigen dan worden ingehuurd? Nee, dat kan de Kruisvereniging niet betalen. Zij zeggen gewoon dat we een vraag hebben en of ze iets kunnen betekenen. Ze zeggen allemaal toe, want ze mogen het wegschrijven onder de noemer preventie. Mevrouw van der Velden merkt op dat dit onder de noemer creatief boekhouden valt. De werkgevers weten het en ze geven ook goedkeuring. Ze zien ook het belang aan de voorkant. De groep die nog net geen zorg nodig heeft, die vallen nog niet in de middenmoot, maar worden zo wel geholpen.

Er worden ook themabijeenkomsten gehouden, in de wijk. Dit leidt tot een bijzondere groepsdynamiek. Mevrouw Overbeeke merkt op de Kruisvereniging nog nooit tegengekomen te zijn in haar werk als bewindvoerder. Hoe komen de mensen dan bij jullie terecht? Mevrouw Voermans: Als je Kruisvenster leest, dan kom je de verhalen toch tegen. Wij slaan aan op de verhalen. Dan gaan we het onderzoeken en ons oor te luister leggen en kunnen we toch een bepaald beeld vormen. Sinds september zijn we heel erg actief op sociale media. Er staat iedere dag wel iets op. We zien dat het werkt. Vandaag negen nieuwe leden, die komen ons echt niet zo aanwaaien.

Mevrouw van der Velden denkt dat mensen nog steeds aan krukken en een rollator denken maar de Kruisvereniging doet meer. Er zitten inderdaad een heleboel ondersteuningsmogelijkheden bij. Ze doen dit gratis en voor iedereen. Mevrouw Boschman vraagt zich af hoe ze zichtbaarheid realiseren? Ze gaan in gesprek met bijvoorbeeld de KBO en zijn gericht op zorg. Een slimme meid is op de toekomst voorbereid en een slimme man doet wat hij kan.

Mevrouw Kouters merkt op in een wijk te wonen met veel ouderen, waar je beperkingen ziet ontstaan. Nu willen ze in de wijk een soort coöperatie opzetten om met elkaar te zorgen voor elkaar. Daar is ondersteuning voor nodig. Hoe pak je zoiets aan? Kan de Kruisvereniging daar ook iets in betekenen? Mevrouw Voermans denkt van wel. Er worden lokale themabijeenkomsten gehouden, er is advies mogelijk. Het is heel lokaal en wat wil je precies weten? De wijkverpleegkundige wordt hier ook bij betrokken, om zo de helicopterview te behouden. Dan hebben mensen een gezicht. De wijkzuster wordt zo bekender en de signaalfunctie wordt zo groter.

De heer Bovens geeft aan dat het een groeimodel is en ze zijn er sinds september mee bezig. Ze zijn een regionale Kruisvereniging. Er zijn zo'n 14 Kruisverenigingen, en die zijn autonoom. Zijn die actiever, dan zul je het project zien groeien. Mevrouw Voermans ziet Kruisverenigingen wakker worden. Mevrouw van der Velden geeft aan dat de raad een signaleringsfunctie heeft. De Zonnebloem heeft het ook als mensen er bijvoorbeeld niet zijn, dan bel je even aan.

Mevrouw Voermans geeft aan dat de gemeente het over een participatieladder heeft. Wij als burger worden niet gevraagd, het is dat wij zelf signaleren. Van wat ben jij, wie ben jij? We gaan wel in gesprek. Beweging

kunnen we alleen krijgen om de mensen die nu alle kennis vergaren te bewegen om iets anders in de wijk te krijgen. Samen ben je sterk.

De themabijeenkomsten zijn heel divers. Het spinnenweb van Machteld Huber is de leidraad. Die visie is ook omarmd door de Wmo. Als je ondervoed bent, bij ouderen, wat heeft dit voor effect op de domeinen van het spinnenweb? Iemand met COPD is bijvoorbeeld beperkt in het meedoen.

Naast de kruismobiel, de themabijeenkomsten en de thuiszorg is er ook het cursusprogramma zelfzorgen. Hoe richten we de bijeenkomsten in? Er geldt een maximum van zo'n 15 personen, er moet ruimte zijn voor interactie en het verhaal. Dit duurt 3 uur in zo'n middag. Wat brengt je hiertoe? En wat wil je komen halen? Wat heeft het je opgeleverd? Er zijn tot nog toe een kleine 600 cursisten geweest zonder onvoldoendes.

Mevrouw Kouters merkt op dat veel onderwerpen meer gericht zijn op ouderen. Zijn er ook onderwerpen voor jongeren? De onderwerpen zijn in afgelopen periode gebruikt. Maar komende periode komt er bijvoorbeeld eenzaamheid bij jongeren aan bod, geldproblemen. Tegenwoordig zijn er wijkscans, maar die zien alleen de problemen en niet alle kansen. Wat zijn de kennis en vaardigheden in een kern?

Ziekenverzorging thuis: alle kennis en informatie van niveau 2 zit hierin. Men kan in deze cursus leren in een paar uur hoe iemand een kous moet aantrekken of andere informatie. Mevrouw Boschman: hoeveel mensen heb je kunnen binden van de mensen die de cursus volgen? Ongeveer de helft weet je te binden. Het gaat niet alleen om het thema.

Diploma's en accreditaties mogen ze niet uitgeven. De heer Verhagen vraagt of die mensen ook gaan werken als vrijwilligers? Het gros wil niet werken bij een zorgorganisatie. Vrijwilligers zijn ook klaar met vrijwilligers zijn. Geef mensen de ruimte, geen verplichtingen. Ze willen best dingen samendoen, maar zonder verplichtingen. Houd de mensen in de gaten. Heb vertrouwen in de mensen. Professionals moeten de oren en ogen ook openhouden. Vanuit de Kruisvereniging is het opleidingsadvies dat mensen een cursus volgen. Ze zien het als een opstap naar een diplomatraject niveau twee. Goede zorg begint met goed onderwijs. Dat is altijd zo geweest. Zonder kennis kun je niet het goede doen. Je moet wat kennis hebben om je weg te kunnen vinden.

Vanaf september 2023 starten ze met de uitrol in Bergen op Zoom, Roosendaal, Rucphen, St.Willebrord, Oud Gastel/Stampersgat, Fijnaart, Willemstad en Wouw. Waar is dan Woensdrecht in dit verhaal? Ze richten de focus op andere locaties, maar Woensdrecht zit ook in de planning. Ze werken niet vanuit een locatie, ze zoeken de locaties waar mensen makkelijk kunnen komen.

Mevrouw van der Velden vraagt of de Kruisvereniging ook vergelijkingen maakt met de keten? Nee, ze maken geen eigen wielen, maar bellen rond. Het is verwonderlijk, iedereen denkt mee. Je wordt er alleen maar blij van door samen te werken. We moeten het samen doen. Verandering van onderop is

nodig. De heer Bovens vindt dat zorgverzekeraars dienen mee te werken aan zorgpreventie, zoals Jet Bussemaker ook zegt. Ze spreken ook verzekeraars en die snappen het wel, maar handelen er nog niet naar. Mevrouw Voermans denkt dat ze in de transitie zitten en er doorheen moeten. Mevrouw van der Velden geeft aan dat de Wmo Adviesraad het tijdens de cursus ook gehad heeft over de transitie van de zorg. De voorzitter geeft aan dat dit heel goed past in de input van de cursusdag met de lezing van Hans de Goeij met gedeelde verantwoordelijkheid, los van het individu. De voorzitter vraagt aan de wethouder vraagt zich af in hoeverre de Wijk-GGD'er vergelijkbaar is met de punten van de Kruisvereniging? De wethouder geeft aan dat een en ander qua gedachtegang het vergelijkbaar is. Hier in Woensdrecht betreft het een oud-wijkzuster, die gaat achter de voordeur, niet alleen bij het individu maar ook op basis van signalen van de burens. Er zijn verschillen en parallellen. Veel dingen spreken de wethouder aan, maar sommige dingen minder. Grip op kwetsbaarheid is een project. Veel organisaties zitten daarbij, maar de Kruisvereniging niet. Voorzitter: kan de wijk-GGD'er niet eens samen met de Kruisvereniging zitten misschien, om gebruik te maken van het gezamenlijke netwerk? De Kruisvereniging werkt met iedereen samen en wil ook met iedereen samenwerken.

4. Mededelingen Wmo-wethouder en beleidsmedewerker

- De wethouder geeft aan dat ze op dit moment druk bezig zijn met situatie in Putte rond de sluiting van de Beukenhof. Het is jammer maar hij snapt de onderbouwing vanuit tanteLouise ook wel. Hoe kunnen we daar toch laagdrempelige zorg behouden? Kunnen we wonen en zorg scheiden, met het bejaardenhuis oude stijl? Ze zijn met een aantal partijen in gesprek. Ook regelmatig met tanteLouise maar ook met TWB en de Woningbouwvereniging, met daarbij als vraag 'zien jullie kansen in Beukenhof of elders?' Breed oriënterend wordt gekeken hoe we daar vorm aan kunnen geven. We draaien als gemeente niet aan alle knoppen. Het Dorpsplatform Putte pakt ook een hele actieve rol, maar daar zitten ze nog een beetje op de barricades. Naast de Beukenhof heeft De Nijs het oude gemeentehuis opgekocht. Daar zijn ook plannen voor zorgappartementen. Misschien kunnen we daar op termijn iets behouden met elkaar. Dat is de broedende kip. De wethouder heeft wel ideeën, maar hoe het gaat uitpakken weet hij nog niet. Alle partijen hopen de verantwoordelijkheid te laten nemen. Mevrouw Kouters geeft aan bij het Dorpsplatform in Putte te zijn geweest, maar zij geeft aan het gevoel te hebben dat het platform een andere weg wil bewandelen. De wethouder geeft aan dat niet meer realistisch te vinden, want tanteLouise gaat het besluit echt niet meer terugdraaien. De keuze van tanteLouise is verklaarbaar als er bedrijfsvoering is waarbij zorg niet meer up-to-date is. Het Dorpsplatform wordt ook gevoed door de mantelzorgers in Putte, want zij willen niet mee. De cliënt lijdt niet altijd onder de verhuizing, maar de mantelzorgers wel. Die moeten verder reizen. Mevrouw Kouters geeft aan dat de mensen die in een tehuis terecht komen de mantelzorgers ook nodig hebben, om het leefbaar te maken. Zij heeft het idee dat het platform andere gedachten heeft. Echter het gebouw is niet levensvatbaar meer. Er zitten daar op papier mensen met een zorgniveau lager dan 5, dus 4 misschien of 3. Die mensen zitten daar al jaren in die zorg. Die kunnen ze niet meer zelfstandig zetten na al die jaren. Die

huidige bewoners moeten naar Hoogerheide of Ossendrecht, maar er zijn ook mensen die dan zorg nodig hebben in Putte. Hoe gaan ze die behouden? Daar ligt de opgave. Dat is lastig, maar niet onmogelijk. Eind dit jaar gaat het dicht. Heideduin gaat over naar de Raadhuisstraat, maar het gebouw is nog vrij nieuw. Woningstichting Woensdrecht voert gesprekken of hier mogelijkheden zijn. Ook hier gaat het om een broedende kip. Er is vanuit beide partijen positief nieuws. Dat zou ook de redding zijn voor de Duinenrij. Mevrouw Kouters denkt dat dit ook voor de dagbesteding een punt zou zijn, die gaat nu naar Mariahove. Steeds meer mensen zullen gebruik gaan maken van een vorm van dagbesteding, want dan gaat het wellicht knellen. Als het alleen om professionals gaat dan knelt het ook financieel. Je kunt het ook door initiatieven als De Bunt laten oplossen. Een optie zou kunnen zijn de Beukenhof nieuwe stijl met De Bunt erin dan kun je ook andere activiteiten in vullen. Er zijn echt andere opties. Mevrouw Kouters geeft aan dat het nu al stagneert voor verpleeghuisopnames. Mensen worden ouder, krijgen complexere zorg, er wordt meer gevraagd van mantelzorgers, hoe organiseer je het dan, dat maakt niet meer uit, maar het moet er wel zijn en uitgebreid worden. Het zou mooi zijn als zorgorganisaties daar ook een bijdrage in leveren.

De heer Aper geeft aan dat ze net iets hebben gehoord over een andere manier van zorg en preventie. Ze zetten in op preventie. In Steenberg is het project Van Thuisuit, voor hen is een mooi onderkomen gemaakt waar ze lotgenoten vinden. Er zitten daar 54 cliënten, meestal zonder indicatie. 80% is indicatieloos, vaak wel eenzaam en hulp nodig hebbend, maar zo komen ze er terecht via wijkzuster of huisarts. Dit wordt bekostigd door CZ. Ze zien ook wel in dat het in de wijk anders wordt. Van Thuisuit dekt een behoefte en dit willen ze ook uitrollen. Ze willen naar Woensdrecht en Bergen op Zoom komen, maar wachten af tot het einde van het kalenderjaar. Het grote geld komt nog vanuit Den Haag, daar dienen ze zich allemaal naar te plooiën. Er wordt nu naar fysieke locaties gekeken, nog echt de verzorgingstehuizen, want de gebouwen zijn nog uit die tijd. De heer Aper geeft aan met de wethouder mee te gaan. Tante Louise is echt bezig te kijken hoe de zorg in Putte behouden kan blijven, om de echte zorg daar terug te laten komen. Als er echter aanbod gecreëerd wordt, moet je ook doorstroming regelen. Mevrouw van der Velden denkt dat dit de opmars zal zijn naar meer burgerinitiatieven.

- Dan is er een initiatief van Dorpsplatform Huijbergen. De wethouder is op werkbezoek geweest in Oss bij een zorgbuurthuis. Het betreft 20 appartementen waar mensen wonen, waar een zorgaanbieder op achterhand aan verbonden is. Geen gedoe als je geen zorg nodig hebt en heb je het wel nodig, dan is het er. Je ondersteunt en helpt elkaar. Er is een gezamenlijke ruimte. Het is een beetje vergelijkbaar met Lucashof. Daar zijn ze nu mee bezig voor in het Broederhuis in Huijbergen. Twee vleugels zijn daar nu in gebruik door de broeders, één vleugel door de Huijberg. Er zitten nu nog 32 broeders. Als je een van die vleugels straks kunt gebruiken voor zo'n zorgbuurthuis dan is dat mooi. Het Dorpsplatform trekt hiervoor de kar momenteel. Op het moment dat het Dorpsplatform dit initiatief oppakt, dan is dit een mooie ontwikkeling.
- De expositie jonge mantelzorger is geopend. Dit sluit goed aan bij de doelstellingen van de Wmo Adviesraad.

- De overeenkomst met de crisishulp is met twee jaar verlengd in Putte. Het gaat erg goed daar, ze hebben nul klachten. Iedereen is het er mee eens. De gemeente voldoet daarmee ruimschoots aan de plicht als er ooit een spreidingswet mocht komen.
- Er is een nieuwe subsidieverordening. Alle verenigingen kunnen voor 1 juni een aanvraag indienen en dan krijgen de verenigingen die subsidie ook.
- Dan de Wmo-cijfers: huishoudelijke ondersteuning wordt binnen 35 dagen geleverd. Een paar keer was er vertraging, maar de doorlooptijden blijven binnen 35 dagen. Dit geldt ook voor vervoersvoorzieningen. Woonvoorzieningen redden ze niet in verband met langdurige offerteprocedures, maar dit gaat niet om grote aantallen. Ze zitten wel binnen de norm voor begeleiding/activiteitenbegeleiding. Soms is er wel vertraging op het leveringsplan, omdat hier meerdere mensen op moeten tekenen.
- De laatste nieuwsbrief is verstuurd naar de Wmo Adviesraad.

Mevrouw Hagenaars heeft geen verdere mededelingen.

5. **Notulen openbare Wmo Adviesraad vergadering van 26-01-2023**

Notulen goedgekeurd.

6. **Wat betekent de toename van de zorgkosten voor inwoners van de gemeente Woensdrecht toelichting door M. Inja**

De heer Inja was niet aanwezig in verband met ziekte dus was er geen presentatie. Deze wordt verschoven naar de volgende vergadering.

7. **Stand van zaken begroting 2023 en jaarverslag 2022**

Het College is akkoord met beide verslagen en begrotingen. Eigenlijk maakt het deel uit van 2022, dus jaarverslag is ook akkoord.

8. **Beleidsagenda / adviesonderwerpen van de gemeente**

In het besloten deel is hierover gesproken. Aan de hand van interessegebieden is het naar iedereen gestuurd. Nog niet iedereen heeft het ingevuld. In de besloten vergadering wordt hier over vergadering op 11 mei. Dan besluitvorming. Mevrouw Hagenaars vraagt naar een eventuele kladversie, om deze in een vroeg stadium naar de collega's door te kunnen sturen.

9. **Cursusdag**

Een werkgroep van vier mensen is aangesteld die het gaan organiseren. Zij gaan nog brainstormen. De datum wordt dan ook nog bepaald.

10. **Nieuwe rooster van aftreden**

Per 31 januari is er een nieuw rooster. Dit is een kwestie van vaststellen.

11. **Vergaderschema**

25 augustus en 7 september is de voorzitter met vakantie. DB moet even aangepast worden, 7 september kan dan worden geleid door de vicevoorzitter.

12. **Rondvraag**

Er zijn geen vragen.

13. Sluiting

De voorzitter dankt alle aanwezigen en sluit de vergadering omstreeks 21.50 uur.

Hoogerheide, 11.04.2023

Namens de voorzitter: Dhr. J.A.B Ernst

Secretaris: Dhr. D.J.E.M. Clarijs